

бѣше и старый отецъ Григорій, отецъ Назіанзиновъ; той ако и изнемошашъ и прѣстарѣашъ, привърза да доде въ Кессарію само и само да придѣла Василиа да приеми Архыерейство-то, за да не бы Аріани-тѣ поставили отъ свои-тѣ. Василий сѣ склони на това и начала да управява право Христовѣ-тѣ черквы. За помощника въ черковны-тѣ потрѣбы, имаше при себѣ брата си Петра, кого-то испърво посвѣти за пресвитеръ, а послѣ Епископъ въ градъ Севастій.

Около това време умрѣ и блаженна-та имъ майка, на възрасть, повече отъ 90 години; освѣнь Василиа и Петра, тѣ имаше още другъ сынъ, нареченъ Григорій и дщериѣ първороднѣ Макринѣ.

По едно врѣмя блаженный Василий поиска отъ Бога да му сѣ даде благодать на прѣмудрость-тѣ и разума, за да може да извърши безкрѣвнѣ-тѣ слѣже сѣ самы-тѣ свои дѣмы, и да слѣже Дѣхъ Свѣтый на него. Послѣ шесть дни той быде като прѣнесенъ, а въ седмьмѣтъ день, исплненъ отъ Свѣтаго Дѣха, отслабываше безкрѣвнѣ